

ne sige, at der er ingen tvivl om, at landbruget kender naturens kredsløb. Landmændene lever af naturen og har en egen interesse i at behandle den varsomt og godt.

Og det er selvfølgelig sådan, at forurenerne skal betale for forurening, men det er der jo ikke tale om her. Der er jo ikke tale om forurening. Der er tale om landmandskab, der er udøvet efter gældende lovgivning og god landbrugsmæssig praksis. At man så har omdefinere nogle regler og opsætter nye mål fra samfundets side er helt i orden, men det gør ikke, at man skal komme med pegefingeren og sige æh, bæh, bussemand! til landbruget med tilbagevirkende kraft. Det er der overhovedet ikke grundlag for.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Historieskrivning er jo vigtig. Sagen er, at Venstre ikke støttede Kristeligt Folkepartis ændringsforslag om en kompensation, da Kristeligt Folkeparti fremsatte det ændringsforslag i en tillægsbetænkning efter anden behandling. Og det er der sikkert mange gode grunde til.

Den anden sandhed er jo så også, at Venstre jo fik nedsat det samlede antal kilometer vandløb, der skulle være bræmmer ved, sådan at det kun blev de her naturlige og højt målsatte. Og det var for så vidt jo også en sejr på det tidspunkt. Vi må jo sige, at det så er det, der giver anledning til bøvlet nu. Det havde jo nok egentlig været bedre, at det havde været alle 50.000-60.000 km vandløb, og at der så havde været kompensation for bræmmer ved dem alle sammen. Det ville også have været bedre for miljøet. Det er bagklogskab, men det var nok sådan, det skulle have været lavet.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anni Svanholt for en kort bemærkning og hr. Søren Kolstrup, og derefter får hr. Kim Andersen ordet for at svare.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Kim Andersen stiller sig tvivlende over for, om denne her lov bliver overholdt eller ikke overholdt og, jeg vil nærmest sige, giver indtryk af, at den bliver overholdt.

Så kan jeg oplyse hr. Kim Andersen om, at f.eks. står jeg her med et udklip fra en avis, Århus Stiftstidende fra den 5. marts 2000, hvor

der står her, at mere end hver tredje overtrådte vandløbsloven i Galtens Kommune, og sådanne historier er altså kommet så sent som her i år. Jeg kan også oplyse hr. Kim Andersen om et svar fra miljø- og energiministeren, der siger:

»Jeg finder endnu ikke, at amternes og kommunernes tilsyn med overholdelse af 2 meter dyrkningsfrie bræmmer langs vandløb og søer er tilfredsstillende.«

Der finder altså fortsat ret omfattende overtrædelser sted, men det virker, som om hr. Kim Andersen bagatelliserer det og ikke er optaget af, at retshåndhævelsen skal understreges, og at det også af hensyn til landbrugets omdømme er vigtigt, at reglerne overholdes.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det var jo et interessant svar, hr. Kim Andersen kom med til undertegnede. Hr. Kim Andersen sagde ganske fromt: Jamen selvfølgelig er Venstre da enige i det princip, der hedder, at forureneren betaler. Selvfølgelig er vi det.

Men jeg har forstået Venstre således, at dette princip skal gælde for hele Danmark med undtagelse af ét erhverv. Der er ét erhverv, hvor det ikke må gælde, og det er et grundprincip. Det må ikke gælde for dansk landbrug, her skal der derimod lyde et andet kodeord: Kompensation og atter kompensation. Og hvis man så kommer lidt tæt på erhvervet og nævner princippet om, at forureneren betaler, lyder kravet om kompensation, så jeg kan ikke få det til at hænge sammen.

Så vidt jeg kan se, er der ved at blive opbygget en vældig skizofreni i hr. Kim Andersens væsen. Men jeg vil gerne redde hr. Kim Andersen ud af den skizofreni, f.eks. ved at gøre opmærksom på, hvordan man kan bruge forureneren betaler-princippet og dermed undgå dette administrative indgreb.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Nu skal Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Ole M. Nielsen, altså ikke lade helligheden stige sig til hovedet. Kendsgerningen er jo, at Kristeligt Folkeparti forud for lovens indførelse i 1992 i virkeligheden kæmpede for 6 meter bræmmer, mens Venstre derimod fik reduceret de oprindelige 60.000 km, der skulle udlægges til bræmmer, til 30.000 km. Vi sloges for kompensation for rådighedsindskrænkningen, og vi arbejdede efterfølgende for, at man i EU kunne få de ud-